

Valentinas Rajeckas

Habilituotas technikos mokslų daktaras, profesorius. Gimė 1930-05-09 Šiauliuose. Mirė 2013-10-07 Kaune, palaidotas Kauno Petrašiūnų kapinėse.

1948 m. baigė Panevėžio pirmąją gimnaziją. 1953 m. baigęs Kauno politechnikos institutą (KPI, dabar – Kauno technologijos universitetas, KTU) ir įgijęs inžinieriaus-technologo kvalifikaciją, šešerius metus dirbo Lietuvos lengvosios pramonės įmonėse nuo meistro iki vyriausiojo įmonės inžinieriaus.

1959–1962 m. studijavo Maskvos lengvosios pramonės technologijos instituto aspirantūroje, 1963 m. apgynė mokslų kandidato (dabar – daktaro) disertaciją, kurioje tyrinėjo neišklojamų paviršių technologiškai optimalių, apytiksliai išsklotinių gavimo problemą, susijusią su avalynės, taip pat lėktuvų, laivų korpusų konstravimu ir medžiagų sąnaudų optimizavimu. Jo pasiūlytas naujas išsklotinių gavimo būdas vėliau kitų buvo panaudotas kuriant automatizuoto projektavimo (CAD) metodą. 1974 m. apgynė mokslų daktaro (dabar – habilituoto daktaro) disertaciją apie minkštųjų medžiagų klijuotinius sujungimus.

1976 m. Maskvoje išleista profesoriaus monografija „Odos avalynės medžiagų klijuotinių sujungimų mechaninis stiprumas“ (rusų kalba) palankiai vertinta JAV, Vokietijoje ir kitur. Jo darbo rezultatai publikuoti 1982 m. JAV išleistoje kolektyvinėje monografijoje „Handbook of Pressure-Sensitive Adhesive Technology“ („Slėgiui jautrių klijuotinių technologijų žinynas“, 1989 m. – II leidimas). Profesorius suformavo odos gaminių cheminės technologijos, kaip mokslinės disciplinos, pagrindus ir juos išdėstė kolektyviniuose vadovėliuose aukštosioms mokykloms: „Odos gaminių technologijos pratybos“ (su kitais, 1981, rusų kalba), „Odos gaminių technologija“ (2 d. su kitais, 1988, rusų kalba). Jis buvo 13 išradimų autorius ir bendraautoris. Vėlesni moksliniai interesai buvo susiję su minkštųjų polimerinių medžiagų perdirbimo procesų teoriniais ir eksperimentiniais tyrimais.

Nuo 1982 m. Valentinas Rajeckas – JAV Adhezijos mokslinės draugijos narys, 1983 m. stažavosi ir skaitė paskaitas JAV universitetuose. Taip pat skaitė paskaitas Sofijoje (Bulgarija), kitų buvusios TSRS miestų aukštosiose mokyklose. 1975–1990 m. buvo mokslinio žurnalo „Izvestija vuzov. Technologija legkoj promyšlennosti“ redakcijos narys, vėliau – KTU ir Lietuvos MA žurnalo „Materials Science“ vyriausiasis redaktorius.

1990 m. profesorius buvo išrinktas Lietuvos mokslų akademijos nariu korespondentu.

Profesoriaus sukurti nauji klijai ir klijavimo technologijos buvo plačiai įdiegtos ir efektyviai naudojamos Lietuvoje ir tuometinėje TSRS. V. Rajeckas ilgą laiką buvo vyriausybinų įstaigų Lietuvoje mokslinių-techninių problemų tarybų narys, jų sekcijų pirmininkas, jam buvo suteiktas Nusipelnusio mokslo veikėjo garbės vardas. Paskelbė per 300 mokslinių publikacijų, buvo 27 išradimais pripažintų inovacijų autorius.

Už darbų ciklą „Polimerinių medžiagų klijuotinių sujungimų stiprumo prognozavimo metodų sukūrimas“ profesoriui su bendraautoriais 1995 m. skirta Lietuvos mokslo premija. Valentino Rajecko vadovaujami parengė ir apgynė disertacijas 25 mokslininkai.

Parengė
LMA Technikos mokslų skyriaus mokslinis sekretorius
Dr. Bronius Jaskelevičius

Naudoti šaltiniai:

LMA archyvas.
LMA Technikos mokslų skyriaus bylų dokumentai.
Vikipedija,
Lietuviškoji tarybinė enciklopedija. T. 9. Vilnius: Vyriausioji enciklopedijų redakcija, 1982.
Kas yra kas Lietuvoje 2002. Kaunas: UAB „Neolitas“, 2002.